

De la Manxa a Benidorm

Roger Roig escriu i Lluís Albert Arrufat il·lustra una història prou coneguda: la del cavaller Quixot i del seu escuder Sanxo. És la particular aportació al quart centenari de la primera edició d'aquest clàssic universal, acomboiada per Cossetània Edicions de la capital de l'Alt Camp. És una obra infantil.

¿Com es pot adaptar una obra de més de set-centes pàgines a una versió infantil de vint-i-vuit? ¿Com es pot traslladar la transcendència cervatina a un relat per a la mainada ben just estrenada a l'art de llegir? ¿Quina és la màgia que transforma els gravats esborronadors de Doré als dibuixos acolorits de l'il·lustrador? Jo no ho sé. Tanmateix el Roger i el Lluís Albert deuen tenir secrets profunds per obsequiar-nos amb un llibre tan ben acabat. No sé com ho han fet no obstant us explicaré què han fet.

A les terres del Quixot explica la història de dos xiquets, el Pol i la Carla, que passen l'estiu en un poble de la Manxa, els acompanya el Zum-Zum, un globus valent i simpàtic. S'hostatgen a casa d'uns parents de l'àvia de la Carla. A doble pàgina l'il·lustrador ens representa la plaça del poble manxec amb tot de gent estant-s'hi: la canalla jugant, uns que fan el vermut al bar, una dona que compra al colmado, una altra que escombra, algú guaita pel balcó, un gat enfilat dalt la paret que tanca un hort. Hi dominen els tons clars: mantega el de les cases, el cel blau cel, gradació de marrons a les teulades. I hi domina l'amplitud: ets dins el poble!

L'avorriment festeja els nostres protagonistes. L'àvia els recomana que vagin a llegir a la vora del molí. Ho fan. Sempre acompanyats pel Zum-Zum. La lectura és interrompuda: un personatge vestit amb armadura antiga s'ha estavellat contra la paret del molí.

-Company de fatigues, avui tampoc no hi ha hagut sort. Aquests monstres són cada vegada més agressius! -diu el Quixot al prudent Sanxo. La doble pàgina -sembla una pantalla de cinemascop- grafia l'estepa manxega amb el Quixot i Rocinante per terra, Sanxo i el ruc que s'atancen a l'heroi, a primer terme. A segon el molí. A tercer els estiuejants mig amagats darrere l'arbre.

En adonar-se de la presència de la quitxalla, el Quixot s'hi presenta, els arma cavallers i els incorpora a la missió que persegueix: destruir els enemics i aportar la pau arreu. En Sanxo s'ho mira esbalaït.

En l'altra doble pàgina panoràmica hi ha sintetitzada tres de les facècies ocorregudes al Quixot, mentre Sanxo explica al Pol i a la Carla que la lectura de tantes novel·les de cavalleries ha afectat l'heroi. Ningú no toca de peus a terra: un cavalca Rocinante; l'altre, un ruc; els nois van en bicicleta i Zum-Zum vola.

-¿I per què fa totes aquestes facècies? -pregunta el noi. -Doncs per atreure la voluntat de Dulcinea, la dama dels seus somnis. De moment sense èxit. -contesta l'escuder. Sanxo continua explicant que acompanya el Quixot perquè li fa llàstima i no el vol deixar sol. Li agradaria ser útil al seu amo. Tanmateix no sap com. Els nois tenen la solució sempre que el Quixot els obeeixi en tot.

El salt ara ja és total. Els cinc protagonistes s'han inscrit en un curset d'informàtica, el Quixot busca informació per Internet dels herois de les seves novel·les preferides. El decorat ha canviat radicalment, el decorat i els vestits! El Quixot ara llueix una camisa florejada.

A l'altra doble pàgina trobem l'excavaller i l'exescuder practicant el tai-txi per relaxar-se del curs d'informàtica. Després cap a la llar dels jubilats per practicar jocs de taula: dòmino, escacs, parxís.

Passem full. Doble pàgina amb sorpresa: el Quixot ha trobat Dulcinea en un curs de ball de saló. Sense solució de continuïtat ella el demana en matrimoni; ell hi accedeix.

El final feliç no pot ser més complet. El Pol i la Carla reben una postal de Benidorm on Dulcinea i el Quixot els expliquen que s'ho estan passat la mar de bé i que no hi ha monstres enlloc!

JESÚS FIGUERAS JOVÉ

Publicat al diari *El Punt* el 20 de febrer de 2006